

Kamu Alımları

AB'de Kamu Alımları: Yasal Çerçeve, Temel Kavramlar ve Kurumlar

İÇİNDEKİLER

- [Genel bağlam](#)
- [Direktiflerin kapsamı](#)
- [Direktiflerin yasal etkisi](#)
- [Kamu alımlarının temel ilkeleri: rekabet, eşit muamele ve ayrımcılık yapmama, şeffaflık](#)
- [Avrupa kurumlarının rolü](#)
- [Ek bilgi](#)

Yayın izni, SIGMA Programı Başkanı Karen Hill tarafından verilmiştir.

Genel bağlam

Avrupa Birliği'nde (AB) kamu alımlarının temel unsurlarını anlamak için kamu ihale direktiflerinin yanı sıra bu direktiflerin kabul edildiği bağlamı da incelemek gerekir. Yürürlükteki direktiflerle birlikte Roma Antlaşması'nda yer alan daha genel hükümler ve hukukun daha genel ilkeleri de geçerlidir ve direktiflerin yorumlanmasında yol göstericidirler. Çeşitli AB kurumlarının rolünün anlaşılması da önem arz eder.

Avrupa Birliği'nin İşleyişi hakkında Antlaşma (ABİA)¹: ABİA kamu alımlarıyla ilgili açık hükümler içermese de AB'nin temelini oluşturan bir dizi ilkeye (Antlaşma ilkeleri) yer verir. Bu temel ilkelerden kamu alımlarını en yakından ilgilendirenler şunlardır:

- milliyet nedeniyle ayrımcılık yapmama
- malların serbest dolaşımı
- hizmet sunma serbestisi
- yerleşme serbestisi.

Hukukun Genel İlkeleri: Antlaşmanın temel ilkelerinin yanı sıra Avrupa Birliği Adalet Divanı (ABAD) içtihadından da bazı genel hukuk ilkeleri ortaya çıkmıştır. ABAD tarafından mevzuatın boş bıraktığı alanları doldurmak ve çoğu zaman karmaşık olan durumlara çözüm getirmek için kullanıldıklarından, bu genel hukuk ilkeleri de önem taşır. Bu genel hukuk ilkelerinden kamu alımları bağlamında en önemli olanları şunlardır:

- eşit muamele
- şeffaflık
- karşılıklı tanıma
- orantılılık

Bu genel ilkeler direktiflerden bağımsızdır, böylece direktiflerin geçerli olmadığı yerlerde bile idare ve kuruluşlarca düzenlenen ihalelerde uygulanabilirler.

AB Direktifleri: AB, kamu alımları alanında Antlaşma hükümlerini desteklemek ve üye devletlere gerekli rehberliği sağlamak için bir dizi kamu ihale direktifi çıkarmıştır. Ağırlıklı olarak usule ilişkin hususları düzenleyen en yeni kamu ihale direktifleri (2014 direktifleri) şunlardır:

- 2004/18/EC2 sayılı direktifin yerine geçen 2014/24/EU sayılı Kamu Sektörü Direktifi (Klasik Alımlar Direktifi)
- 2004/17/EC2 sayılı direktifin yerine geçen 2014/25/EU sayılı Sektörel Alımlar Direktifi
- Yapım işi ve hizmet imtiyazlarına ilişkin ihaleler için yeni bir düzenleyici rejim teşkil eden 2014/23/EU3 sayılı İmtiyazlar Direktifi.

Bu direktifleri ulusal mevzuatlarına aktarmak üzere üye devletlere tanınan süre 18 Nisan 2016'da doldu.

Şikayet ve inceleme süreçlerini düzenleyen iki "ihtilaf" direktifi vardır: klasik alımlarda şikayet inceleme süreçlerini düzenleyen 89/665/EC sayılı direktif ile sektörel alımlarda şikayet inceleme süreçlerini düzenleyen 92/13/EC² sayılı direktif. Bu iki direktif 2007/66/EC³ sayılı direktif ile önemli ölçüde tadil edilmiştir.

¹ Avrupa Birliği'nin İşleyişi hakkında Antlaşma – Avrupa Birliğinin İşleyişi hakkında Antlaşma'nın konsolide hali, Avrupa Birliği Resmi Gazetesi (OJEU), C 326, 26 Ekim 2012.

² Mal alımları ve yapım işi alımlarına ilişkin ihalelerde inceleme usullerinin uygulanmasına ilişkin kanun, tüzük ve idari hükümlerin eşgüdümü hakkında 21 Aralık 1989 tarihli 89/665/EEC sayılı Direktif (değiştirilmiş hali ile) ve su, enerji, ulaştırma ve telekomünikasyon sektörlerinde faaliyet gösteren kuruluşların ihalelerinde

Ayrıca, 2009/81/EC⁴ sayılı “savunma” direktifi, askeri mal, hizmet ve yapım işi alımlarına daha esnek bir rejim ve daha fazla gizlilik sağlamıştır.

Avrupa Komisyonu bu direktifleri ihale sürecinin çeşitli boyutlarının ele alındığı ilave mevzuat ile desteklemiş ve tamamlamıştır.

Direktiflerin Kapsamı

Direktifler AB üye devletlerine kamu alımları alanında *ortak* bir düzenleyici rejim dayatmaz ve üye devletler direktiflere *uygun hale getirilmiş* ulusal usullerini uygulamaya devam edebilir. Üye devletler bu şekilde, Direktifler veya Antlaşma hükümleriyle çelişkili olmadıkları sürece usul ve esaslar belirleyebilir veya mevcut olanları devam ettirebilir. Sonuç olarak, üye devletler özellikle uygulamaya dayalı hususlara ilişkin düzenleme yapmakta serbesttir.

Direktiflerdeki ortak kurallar özellikle ayrımcılık yapmama, eşit muamele ve şeffaflık gibi temel ilkelerin aşağıdaki durumlarda nasıl uygulanacağını belirler:

- ihalelerin yayınlanması
- ihale usulünün seçilmesi
- aday ve isteklilerin yeterliğinin belirlenmesi ve seçimi
- ihalenin karara bağlanması.

AB yasa yapıcısı, AB’de düzenlenen bütün ihaleleri en ince ayrıntısına kadar düzenlemektense, üye devletler arasındaki ticareti etkileyecek ihaleleri düzenlemeyi tercih etmiştir. Bu genel tanım aşağıdaki ihaleleri kapsar:

- diğer üye devletlerde yer alan müteşebbislerin dikkatini çekecek kadar yüksek değere sahip ihaleler (bir diğer deyişle, ihaleyi kazanınca elde edilecek faydaların uzaktan söz konusu mal, yapım işi veya hizmeti sunmak için sarf edilecek ilave maliyetlerden daha fazla olduğu durumlar);
- konusu sınır ötesi ticarete uygun olan ihaleler.

Direktiflerin Yasal Etkisi

Üye devletler Antlaşmadan doğan veya AB kurumlarının eylem ve kararları sonucu ortaya çıkan yükümlülükleri yerine getirmek üzere gerekli bütün önlemleri almak zorundadır. Bütün direktifler gibi, ihale direktifleri de doğrudan uygulanabilir değildir; bu, direktiflerin otomatik olarak geçerli olmadığı anlamına gelir.

Direktiflerin üye devletlerde yasal etkisini göstermesi için ulusal mevzuata uygulanmaları veya “aktarılmaları” gerekir. Bu nedenle üye devletler direktiflerin hükümlerinin ulusal mevzuatta tam etkiye sahip olması için gereken tedbirleri almakla ve diğer hiçbir ulusal hükmün direktif hükümlerinin uygulanabilirliğine olumsuz etki etmemesini sağlamakla yükümlüdür. Bu tedbirler, direktiflerin ulusal mevzuata aktarılması ve mevzuatta yer alan ve direktif hükümlerine aykırı bütün hükümlerin kaldırılmasıdır.

Topluluk kurallarının uygulanmasına ilişkin kanun, tüzük ve idari hükümlerin eşgüdümü hakkında 25 Şubat 1992 tarihli ve 92/13/EEC sayılı Direktif.

³ Kamu ihalelerinin inceleme usullerinin etkinliğini arttırmaya yönelik 89/665/EEC ve 92/13/EEC sayılı Konsey Direktiflerini değiştiren 11 Aralık 2007 tarihli 2007/66/EC sayılı Direktif.

⁴ Savunma ve güvenlik alanında faaliyet gösteren idarelerin bazı mal, hizmet ve yapım işi ihalelerinin koordinasyonu hakkında, 2004/17/EC ve 2004/18/EC sayılı Direktifleri değiştiren, 13 Temmuz 2009 tarihli 2009/81/EC sayılı Direktif.

Direktifler sadece elde edilecek sonuçlar açısından bağlayıcıdır ve bu sonuçlara ulaşmada biçim ve yöntemlere dair kararları ulusal mercilere bırakır. AB üye devletleri direktifleri ulusal mevzuatlarında harfi harfine aynı şekilde oluşturmak zorunda değildir ancak bazı üye devletler bu yöntemi tercih etmiştir.

Direktiflerin doğru biçimde veya zamanında uygulanmaması direktiflerin yasal etkisi olmadığı anlamına gelmez. Üye devletler, direktiflere tabi olanları (idareler ve müteşebbisler) direktiflerden doğan haklarından mahrum edemez. ABAD'ın "doğrudan etki" doktrini uyarınca, uygun koşulların karşılanması halinde, bireyler direktiflerden doğan haklarını ulusal mahkemelerde uygulayabilir.

Bir direktifin doğrudan etki yaratması için karşılanması gereken koşullar şunlardır:

- Üye devletin direktifle ilgili yükümlülüğünün açık ve net bir şekilde belirtilmiş olması;
- Bu yükümlülüğün koşulsuz olması;
- Uygulama tedbirlerinin var olması halinde, üye devletler veya AB kurumlarına takdir yetkilerini kullanmak üzere herhangi bir alan verilmemiştir.

ABAD, ihale direktiflerinin birçok hükmünün doğrudan etkiye sahip olduğunu ancak her hükmün münferit olarak mülahaza edilmesi gerektiğini vurgular.

Kamu alımlarının temel ilkeleri

Kurulduğu günden beri AB'nin başlıca hedeflerinden birisi üye devletler arasında mal ve hizmetlerin ticareti önündeki engellerin ortadan kaldırıldığı ortak bir pazar oluşturmaktır. Ortak bir kamu ihale pazarı oluşturmak demek kamu alımları bağlamında ticaretin önüne çıkabilecek her tür engelin ortadan kaldırılması demektir.

Ticaretin önündeki engeller mevzuattan kaynaklanabileceği gibi idarelerin veya müteşebbislerin eylemleri sonucu da oluşabilir. Mevzuat "yerli malı" satın almayı gerektiren dayatmalar yaparak engel teşkil edebilir. İdareler, ihaleyi karara bağlarken ayrımcılık yaparak ticareti engelleyebilir. Müteşebbisler ise teklif fiyatlarında ayarlama yapmak için işbirliği yapıp ihaleye fesat karıştırarak engel oluşturabilir. Bütün bu engeller, ortak ihale pazarında rekabetin zedelenmesine neden olur. Kamu alımları alanındaki mevzuatın başlıca amaçlarından biri mevcut engellerin kaldırılması ve yenilerinin ortaya çıkmasını engelleyici tedbirlerin alınmasıdır. Bunun için mevzuat aracılığıyla temel ilkeler uygulanır.

Hepsi birbiriyle bağlantılı olan bu ilkeleri bir dizi temel ilkeye indirgeyerek belirtmek mümkündür:

- **Rekabet**

Ekonomi perspektifinden bakıldığında, rekabet, farklı müteşebbislerin mal ve hizmetlerin piyasa fiyatlarını belirtmesine izin veren bir keşif prosedürüdür. Bu fiyatlar kılavuz niteliğindedir ve istenilen andaki arz ve talep koşullarını yansıtır. Ayrıca piyasada mevcut farklı (homojen olmayan) ürünlerin kalite ve satış koşulları bakımından nasıl farklılık gösterdiğini de yansıtır.

İşte bu nedenle ihalelerin ilan edilmesi çok önemlidir. İhalelerin ilan edilmesi, mümkün olan en kapsamlı tanıtımın yapılmasını ve rekabeti sağlayarak AB'nin her yerindeki müteşebbislerin ihalelere katılmasını ve böylece mümkün olan en geniş yelpaze içinden seçim yapılmasını temin eder.

Etkin ve ekonomik ihale sonuçlarına ulaşmanın en önemli unsurlarından biri rekabetin adil olmasıdır (veya herkese eşit koşulların sağlanması). İhale mevzuatı, AB içinde rekabete zarar verecek veya onu kısıtlayacak her şeyi önlemeyi amaçlar ve müteşebbislerin ihalelere katılmasını engelleyici her tür girişim yasaktır.

Bu girişimler birçok biçimde olabilir ve ürünleri veya hizmetleri veya ekonomik operatörün kendisini etkileyebilir. Sonuç olarak, mevzuat, ithalat kısıtlamaları ve "yerelden satın al" politikaları gibi malların serbest dolaşımı önündeki engelleri ve yerel tescil koşulları getirerek yabancı müteşebbislerin teklif vermesini engelleyici girişimler gibi hizmet sunma özgürlüğüne getirilen engelleri yasaklar.

Rekabetin korunması aynı zamanda, eşit muamelenin sağlanması, ayrımcılığın önlenmesi, (eşdeğer ürün ve kalifikasyonların) karşılıklı tanınması ilkelerinin uygulanması ve istisnaların orantılı olmasının sağlanması gibi hususları da ilgilendirir.

• Eşit muamele ve ayrımcılık yapılmaması

Eşit muamele ve ayrımcılık yapmama kavramları aynı anlama gelmez. Genel anlamda, tüm ihale mevzuatı, müteşebbisler arasında eşitliği korumaya çalışacaktır. Bununla birlikte, AB bağlamında, eşitlik aynı zamanda "milliyete" de dayanmaktadır.

Eşit muamele, aynı durumlara aynı şekilde muamele edilmesini veya farklı durumlara aynı şekilde muamele edilmemesini gerektiren bir kavramdır ve eşit kişilere eşit muameleyi gerektirir. Bu bir anlamda, idarelerin münferit müteşebbislerin farklı yeteneklerini veya karşılaştıkları zorlukları hesaba katmayacağı ve onları sadece çabalarının sonuçlarına, yani verdikleri tekliflere göre değerlendireceği anlamına gelmektedir. Buna göre, teklif fiyatı ve teklifin özellikleri yansız bir şekilde değerlendirilir ve ekonomik açıdan en verimli teklifin bulunmasıyla ilgili olmayan her tür husus göz ardı edilir.

AB bağlamında eşit muamele kavramı başka bir şekilde tanımlanmalıdır; çünkü bu bağlamda eşitlik kavramı, yukarıda sayılanların yanı sıra, milliyet veya malların menşesine de dayanmaktadır. Sonuç olarak, uyruğu AB olan tüm müteşebbislere ve AB menşeli mallar da dahil olmak üzere tüm tekliflere eşit muamele edilmelidir (ayrımcılık yapmama ilkesi budur).

Bu şekilde tanımlanan ayrımcılık yapmama kavramı, eşit muamele kavramının daha genişletilmiş bir hali olmaktan çok ötedir. Uygunluk veya menşe ile ilgili (milliyet veya yerel kimliğe dayalı olarak) getirilen her tür koşulun otomatik olarak eşit olmayan muameleye yol açacağını ima eder; çünkü bu koşullar, tanım gereği belirli bir grup (yabancı) müteşebbise karşı ayrımcılık yapacak veya başka bir grubu tercih edecektir. Bununla birlikte, belli bağlamlarda ayrımcılık eşit olmayan muameleye neden olurken, eşit olmayan muamele her zaman ayrımcılığa yol açmaz.

• Şeffaflık

"Şeffaflık" son zamanlarda başlı başına bir ilke olarak ortaya çıkmış olsa da, bunu başka amaçlara ulaşmak için bir araç olarak düşünmek muhtemelen daha doğru olacaktır. Örneğin:

- Mevzuatın yayınlanması ve erişilebilirliği, tüm paydaşlar için netlik ve kesinlik sağlar ve idarelerin ve müteşebbislerin oyunun kurallarından haberdar olmasını sağlar.
- İhalelerin duyurulması şartı keşif sürecinde şeffaflığı garanti eder.
- Teknik şartnamenin ve seçim ve ihale kriterlerinin önceden yayınlanması, paydaşların bu şartname ve kriterlerin adil olduğunu ve ayrımcılığa neden olmadığını doğrulamasına izin verir.
- Kayıt ve raporlama ile ilgili koşullar, idarelerin eylemlerinin uygun olduğunda doğrulanmasını sağlar.

Kayıt ve raporlama aynı zamanda "hesap verebilirlik" ilkesinin temel unsurudur, diğer bir deyişle, ihale yetkililerinin karar ve eylemlerinden sorumlu tutulmasını sağlar. "Hesap

verebilirlik" aynı zamanda ulusal kamu alımları sistemlerinin açıkça ifade edilen amaçlarından biridir ve şeffaflık hükümleri hesap verebilirliği güçlendirir.

AB bağlamında şeffaflık ilkesinin önemi ise mevzuattan bağımsız olarak geçerli olmasıdır. Buna göre, ihale sonucu imzalanan herhangi bir sözleşme Direktiflerin kapsamı dışında olsa da, şeffaflık ilkesi geçerli olmaya devam edecek, dolayısıyla ihale sürecinde ilgili duyuruların yapılması gerekecektir. ABAD bunun böyle olduğunu teyit etmektedir.

Yukarıdaki ilkelerden bazıları ulusal mevzuatta farklı şekilde ifade edilmiş veya birleştirilmiştir. Örneğin, mevzuatta "tutumluluk ve verimlilik", "paranın karşılığı" ve "doğruluk" veya "dürüstlük" gibi ilkelerle karşılaştırılabilir.

Paranın karşılığı

Satın alma süreçlerinin altında yatan en önemli ekonomik amaçlardan biri, tüm satın alma işlemlerinin paranın tam karşılığını elde etmeyi sağlamasıdır. Direktiflerde bu konu özellikle belirtilmese de paranın karşılığını almanın ihale sürecinin başlıca sonuçlarından biri olmasını sağlamak önemlidir. Paranın karşılığı terimi, idarenin gereksinimlerini birlikte karşılayan maliyetle ilişkili ve maliyetle ilişkili olmayan çeşitli faktörler arasındaki optimum kombinasyon anlamına gelir. Bu çeşitli faktörlerin en uygun kombinasyonunu oluşturan unsurlar ihaleden ihaleye farklılık gösterir ve idarenin ilgili ihale işleminden beklediği çıktıya bağlıdır.

Klasik Alımlar Direktifi ve Sektörel Alımlar Direktifi bütün ihalelerin "ekonomik açıdan en avantajlı teklif" kriterini uygulayarak karara bağlanmasını gerektirir. Direktifler, ihalelerin maliyetle ilişkili ve maliyetle ilişkili olmayan faktörlerin birleşimi temelinde sonuçlandırılmasına önem vermektedir.

Avrupa kurumlarının rolü

Avrupa düzeyinde kamu alımları süreçlerine birden fazla kurum dahil olur. Bunlar, Avrupa Birliği Konseyi, Avrupa Parlamentosu, Avrupa Komisyonu ve Avrupa Birliği Adalet Divanıdır

Avrupa Birliği Konseyi (Konsey): Konsey, AB üye devletlerinin hükümet bakanlarından oluşur. Bakanlar, yasaları görüşmek, değiştirmek ve kabul etmek ve politikaları koordine etmek için Konsey'de toplanır. Bakanlar, Konsey toplantılarında üzerinde anlaşmaya varılan eylemler hakkında hükümetleri adına taahhüt verme yetkisine sahiptir. Konsey, Avrupa Parlamentosu ile birlikte AB'nin temel karar organıdır.

Avrupa Parlamentosu (Parlamento): Parlamento, AB'nin kanun yapıcı organıdır. AB seçmenleri beş yılda bir parlamentoyu doğrudan seçer. Parlamantonun üç ana rolü vardır: yasama, denetleme ve bütçe. Parlamento, Konsey ile birlikte Avrupa Komisyonu'nun teklifi üzerine AB ihale mevzuatını müzakere ve kabul eder.

Konsey ve Parlamento ("AB yasama organı") birlikte "Olağan Yasama Usulünü" kullanarak 2014 Direktiflerini kabul etmiştir.

Avrupa Komisyonu: Avrupa Komisyonu AB'nin siyasi açıdan bağımsız yürütme koludur. Avrupa Komisyonunun yegane görevi, yeni Avrupa mevzuatı için öneriler hazırlamak ve Parlamento ve Konseyin kararlarını uygulamaktır.

Mevzuat teklifi yapan organ olmanın yanı sıra, Avrupa Komisyonu, Antlaşma tarafından Antlaşmanın koruyucusu olarak da belirlenmiştir. Antlaşma hükümlerinin ve kurumlar tarafından Antlaşma uyarınca alınan tedbirlerin uygulanmasını sağlamakla açıkça görevlendirilmiştir.

Dolayısıyla, kamu alımları alanında ana politika yapıcı olarak hareket etmenin yanı sıra, Direktiflerin uygulanması ve yürütülmesinden de sorumludur. Kamu alımları alanında sorumlu genel müdürlük, İç Pazar, Sanayi, Girişimcilik ve Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmeler (KOBİ)

Genel Müdürlüğüdür (DG GROW). İkincil mevzuatın kabulü, DG GROW tarafından alınan uygulama tedbirleri arasındadır.

Yükümlülüklerini ihlal eden idarelerin ulusal mahkemelerde/inceleme kurumlarında yargılanması müteşebbislerin menfaatine olmakla birlikte, Üye Devletin parçası olan kamu kurumlarının ihlal içinde olması, Üye Devletin Antlaşmada yer alan yükümlülükleri yerine getirmediği anlamına gelecektir. ABAD bu tür ihlalleri doğrudan ele alabilir.

Avrupa Birliği Adalet Divanı (ABAD): AB seviyesinde her biri kendi yargı yetkisine sahip iki mahkeme vardır: AB kurumlarına karşı başlatılan yargı süreçlerini ele alan Genel Mahkeme (daha önce İlk Derece Mahkemesiydi) ve Avrupa Birliği Adalet Divanı (ABAD). Kamu alımlarına ilişkin birçok dava ABAD'ın alanına girmektedir.

ABAD, Antlaşmanın ve ona bağlı kuralların yorumlanması ve uygulanmasında hukukun gözetilmesini sağlar. Bu amaçla, ABAD'a bir takım yetkiler açık bir şekilde verilmiştir. Bu yetkilerin temel amacı, ABAD'ın AB kurumlarının ve üye devletlerin eylem ve ihmallerini AB mevzuatına uygun olarak değerlendirmesine imkan tanımak ve AB mevzuatının yorumlanmasında ve bu mevzuatın ulusal mahkemeler tarafından uygulanmasında yeknesaklığı sağlamaktır.

Kamu alımları söz konusu olduğunda, ABAD'ın çalışmalarında önemli üç alan vardır:

- Anlaşmazlıkların çözümü
- ABAD, Antlaşmanın koruyucusu olan Avrupa Komisyonu ile üye devletler arasında, bir üye devletin Antlaşma kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirmemesinden doğan anlaşmazlıkları dinleme yetkisine sahiptir. Bu duruşmalar Avrupa Komisyonunun ihlal davaları olarak anılır.
- Ön kararlar
- ABAD'a verilen önemli yetkilerden biri, Antlaşma'nın *yorumlanması* ve AB kurumlarının eylemlerinin *geçerliliği* ve *yorumlanması* hakkında bir ulusal mahkeme veya hakem heyetinin önüne soru gelirse, buna dair bir ön karar çıkarmaktır.
- Böylece, üye devletler ile özel kişiler arasındaki ya da özel kişilerin kendileri arasındaki anlaşmazlıklarda, ulusal dava süreçleri bağlamında ortaya çıkan AB yasalarının yorumlanması, uygulanması ve geçerliliği ile ilgili sorular ABAD'a iletilebilir. Bu tür soruların İhtilaf Direktifleri kapsamında ulusal mahkeme/inceleme kurumuna yöneltilmiş bir kamu alımları davası bağlamında ortaya çıktığı durumlarda, ulusal mahkemeler bu soruları yorumlaması için ABAD'a sevk edebilir. Bu prosedür uyarınca, ulusal mahkeme/ inceleme kurumu, davanın gerçeklerini belirler ve davanın çözüme kavuşturulması için gereken cevapları elde etmek üzere sorulacak soruları ABAD'ın yorumlaması için hazırlar.
- Hukukun genel ilkeleri
- ABAD, yargı yetkisini kullanırken AB hukukunu uygulamak ve yorumlamakla yükümlüdür ve bunu yaparken hukukun genel ilkelerine atıfta bulunarak AB hukukundaki boşlukları doldurmak zorundadır. Bu boşluklar, Antlaşmada bulunmayan, ancak AB Üye Devletlerinin ulusal hukuk sistemlerinde tanınan ortak genel prensiplerden esinlenen yazılı olmayan kurallardır.

AB üye devletlerinin rolü: Üye Devletler, AB amaçları doğrultusunda, Antlaşmadan veya AB kurumları tarafından alınan önlemlerden kaynaklanan yükümlülüklerin yerine getirilmesini sağlamak için tüm uygun tedbirleri almakla yükümlüdür. AB'nin görevlerini yerine getirmesini kolaylaştırmak zorundadırlar ve Antlaşmanın hedeflerine ulaşmayı tehlikeye atabilecek her tür eylem ve davranıştan kaçınmalıdırlar.

Üye Devletler, Direktiflerin hükümlerinin ulusal mevzuatta tam olarak geçerliliğinin sağlanması için gerekli tedbirleri almak ve diğer ulusal hükümlerin Direktif hükümlerinin uygulanabilirliğini zayıflatmamasını sağlamak zorundadır. Bu gereklilik, normalde, Direktiflerin ulusal mevzuata aktarılması ve tüm aksi mevzuat hükümlerinin kaldırılması ile karşılanır.

Direktifler yukarıda belirtildiği gibi belli koşulların sağlanması halinde doğrudan geçerlilik kazansa da, bir diğer deyişle, uygulanmadıkları durumlarda bile belli hakları verebilir duruma gelseler de, doğrudan uygulanabilir değildir. Ulusal mevzuata aktarılmaları gerekir.

Ayrıca, direktifler yalnızca elde edilecek sonuç bağlamında bağlayıcıdır, ulusal mevzuata aktarılma biçim ve yöntemlerini üye devletin seçimine bırakır. Dolayısıyla, üye devletler, direktif metinlerinin aynısını ulusal mevzuatta kopyalamak zorunda değildir.

Ulusal otoriteler, aynı sonuçları elde etmeleri şartıyla, mevcut mevzuatta değişiklik yaparak veya yeni mevzuat veya kurallar çıkararak direktiflerin hükümlerini benzer şekilde yeniden üretebilir.

Daha fazla bilgi

Yayınlar

SIGMA (2015), *Kamu Alımları Eğitim Rehberi –A1, A2 ve A3 Modülleri*, OECD Yayınları, Paris, <http://www.sigmaweb.org/publications/public-procurement-training-manual.htm>

Kamu Alımları Dosyaları

<http://www.sigmaweb.org/publications/key-public-procurement-publications.htm>

SIGMA (2014), *AB Direktifleri: İmtiyazlar*, Dosya 31, OECD Yayınları, Paris

SIGMA (2014), *2014 AB Direktifleri: Kamu Alımları ve Sektörel Alımlar*, Dosya 30, OECD Yayınları, Paris

Diğer kaynaklar

Mevzuat çerçevesi: Kamu alımları alanında AB'nin mevzuat çerçevesini oluşturan çeşitli metinlere ve faydalı bir takım diğer belge ve bağlantılara Avrupa Komisyonu DG GROW web sitesinden ulaşılabilir: <http://ec.europa.eu/growth/single-market/public-procurement/>

AB Antlaşmasının metinlerine Avrupa web sitesinden ulaşılabilir: http://europa.eu/eu-law/decision-making/treaties/index_en.htm